

H.P.L. mod Østrig (appl. 24132/94 EMK kendelse, afsagt den 5. juli 1994)

Sagsfremstilling:

Den franske statsborger H.P.L. blev i marts 1987 i Tyskland idømt fængsel i 6 år og 3 måneder for røveri. Straffen blev i september 1987 af appeldomstolen ændret til fængsel i 5 år og 9 måneder. I oktober 1987 undslap han fra fængslet i Tyskland. Ligeledes i oktober 1987 udsendte de tyske myndigheder en international anholdelsesordre vedrørende klageren på grund af mistanke for drab. Nogle dage senere blev klageren anholdt i Frankrig og anklaget for manddrab. Denne tiltale blev senere frafaldet i marts 1990. I mellemtiden havde de tyske myndigheder i januar 1988 orienteret de franske myndigheder om domfældelsen for røveri i Tyskland. Eftersom klageren ikke kunne udleveres til de tyske myndigheder som følge af sit franske statsborgerskab, blev han i september 1988 i Frankrig idømt 6 års fængsel for det røveri, som allerede havde været genstand for pådømmelse i Tyskland. Dommen blev stadfæstet af appeldomstolen i februar 1989. Klageren indbragte sagen for kassationsretten og gjorde i den forbindelse gældende, at han i marts 1987 i Tyskland var blevet idømt fængselsstraf for røveri, og at den franske appeldomstol ved at idømme ham seks års fængsel for de samme handlinger overtrådte reglen om "non bis in idem". I maj 1990 forkastede kassationsretten appellen under henvisning til, at det først var på det tidspunkt, hvor en sag var endelig pådømt i udlandet og – i tilfælde af domfældelse – at hele straffen var udstået eller der var opnået benådning, at en fransk statsborger ikke ville kunne blive retsforfulgt i Frankrig for en forbrydelse begået i udlandet. Klageren havde ikke påberåbt sig, at han skulle have udstået straffen idømt af de tyske domstole. Klageren blev efter at have udstået hele sin straf løsladt i maj 1993. I november 1993 blev han anholdt i Østrig på baggrund af den internationale anholdelsesordre udsendt af de tyske myndigheder i oktober 1987. Han blev begæret udleveret af de tyske myndigheder under henvisning til dels anklagen for manddrab og dels for at udstå resten af den fængselsstraf, som han tidligere var blevet idømt i Tyskland for røveri. De østrigske myndigheder imødekom udleveringsbegæringen i marts 1994. Klageren påklagede afgørelsen under henvisning til, at udleveringen ville være i strid med østrigsk lovgivning om udlevering og at han ville blive underkastet uretmæssig retsforfølgning i Tyskland henset til at han havde udstået hele den straf, han var blevet idømt af de franske domstole for røveriet, samt til de franske myndigheders tiltalefrafald af marts 1990 vedrørende retsforfølgning for manddrab. Udfaldet af denne sag kendes ikke.

Påstanden:

Klageren gjorde blandt andet gældende, at de østrigske myndigheder ved at tillade udleveringen af ham underkendte hans ret til en retfærdig rettergang og reglen "non bis in idem".

Menneskerettighedskommissionens bemærkninger:

Kommissionen afviste klagen vedrørende dette punkt som værende uforenelig med konventionen "ratione materiae". Kommissionen bemærkede i den forbindelse, at når der er tale om straffesager i forskellige stater, er overholdelsen af princippet "non bis in idem" ikke sikret af hverken konventionen eller artikel 4 i 7. tillægsprotokol.

<http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/view.asp?action=html&documentId=674086&portal=hbkm&source=externalbydocnumber&table=1132746FF1FE2A468ACBCD1763D4D8149>